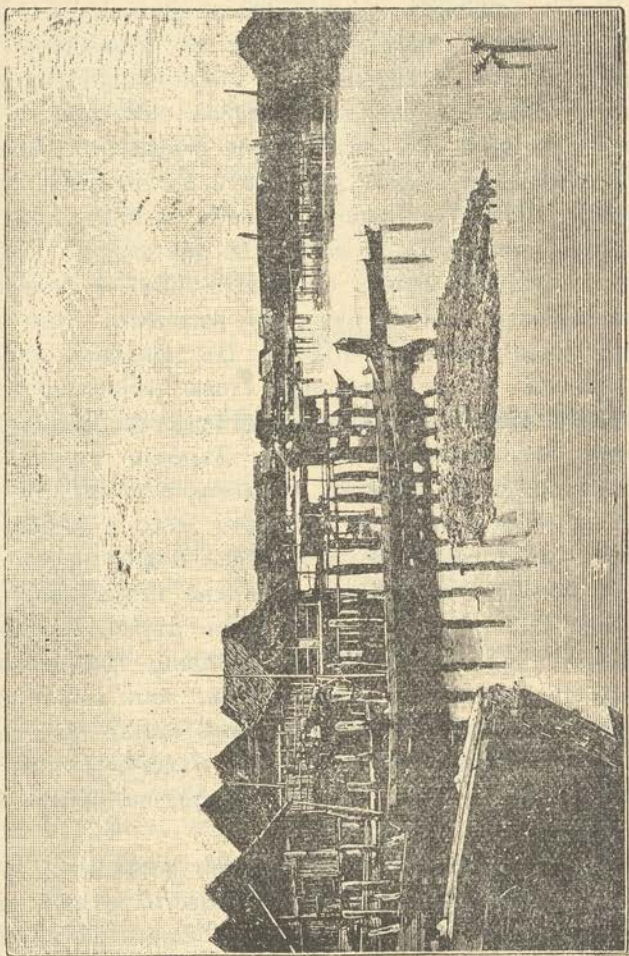

— Въ срѣдата на колибата има огнище. То е направено отъ дебелъ пластъ глина и наоколо е оградено съ камъни, за да не се разпилява огънътъ. Подътъ е покритъ съ слама и кожи, и върху тѣхъ сж насѣдали деца и жени, а старцитѣ лежатъ. Младитѣ

Фиг. 3. Малайско наколно село.

силни мжже отсѣтствуватъ. Рано тѣ сж отишли въ гората на ловъ. Първиятъ въпросъ, който вѣроятно бихме задали, ще бже: Какъ се чувствуватъ тия хора въ новото си жилище?

Отговаря немощниятъ старецъ, който си спомва за времето, когато е билъ още младъ и силенъ и е живѣлъ въ пещера. Той ни разказва:

— „Сега сме много по-спокойни. Никой не смѣе да ни нападне. Звѣроветѣ не могатъ вече да се приближатъ до стадата ни,